

Arrest

nr. 171 309 van 6 juli 2016
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2016 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 mei 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2016, om 12:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 mei 2016 werd de verzoekende partij, in antwoord op haar asielaanvraag van 4 januari 2016, een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

Op 23 mei 2016 diende de verzoekende partij een beroep tot schorsing en tot nietigverklaring in tegen de bestreden beslissing, gekend onder het rolnummer RvV X

Op 28 juni 2016 werd de verzoekende partij een bevel om het grondgebied met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht. Op 5 juli 2016 diende de verzoekende partij een beroep tot

schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen deze beslissing, gekend onder het rolnummer RvV X

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad wijst er op dat artikel 39/85, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrivingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet voorziet dat de vreemdeling, indien de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent wordt, beschikt over de beroepstermijn, bepaald in artikel 39/57, § 1, derde lid, van de vreemdelingenwet om de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen aanhangig te maken.

Artikel 39/57, § 1, derde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrivingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Artikel 44 van het PR RvV, bepaalt wat volgt:

“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.”

2.2. De Raad merkt op dat artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrivingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrivingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

2.3. Er wordt benadrukt dat in artikel 39/85 van de vreemdelingenwet, dat *in casu* van toepassing is, slechts kan worden aangewend indien de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel *“imminent wordt”* (in tegenstelling tot de bewoordingen van artikel 39/82, § 4 *“is”*). *In casu* werd de bestreden beslissing ter kennis gebracht op 11 mei 2016. Op 28 juni 2016 werd de verzoekende partij een bevel om het grondgebied met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht. De kennisgeving van deze beslissing geschiedde aan de persoon, de verzoekende partij zelf, en ging gepaard met een vasthouding zodat de termijn waarbinnen zij bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen kon horen bevelen, begon te lopen op 29 juni 2016. De kennisgeving ging immers gepaard met een kennisgeving van een beslissing tot vasthouding op diezelfde dag. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing werd bijgevolg vanaf dat ogenblik imminent.

De in artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet bedoelde beroepstermijn van 5 dagen ging bijgevolg in op 29 juni 2016. Het betrof *in casu* ook reeds een tweede verwijderingsmaatregel, hetgeen de verzoekende partij niet betwist, waardoor de verkorte beroepstermijn van vijf dagen gold. De verzoekende partij diende ten laatste op 4 juli 2016, zijnde de laatste nuttige dag een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. De op 5 juli 2016 ingestelde vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid is dan ook buiten de termijn ingediend.

De verzoekende partij brengt noch in het verzoekschrift noch ter terechtzitting elementen aan ter weerlegging van voormelde vaststelling of die aantonen dat de laattijdigheid van de vordering te wijten is aan overmacht.

De vordering is laattijdig en wordt bijgevolg verworpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 11 mei 2016 wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP